

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/75/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121204386
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121204386.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: H. L., nar. XX.XX.XXXX a I. L., nar. XX.XX.XXXX, obe deti trvale bytom T. XX, V., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, deti rodičov: matky MVDr. T. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, V., t. č. bytom E. L. XXXX/XX, I. a otca MVDr. C. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, V., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 2. augusta 2021, č.k. 11P/44/2021-61, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil povinnosť otcovi odovzdať maloletého I. do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude dočasne oprávnená zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého, pričom každý z rodičov bude oprávnený maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, výrokom II. dočasne upravil styk otca s maloletým I. na každý párny kalendárny týždeň od piatka od 16.00 hodiny do nedele do 19.00 hodiny a každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 16.00 hodiny do štvrtka do 19.00 hodiny, s tým, že matka je povinná maloletého na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať v určený deň a hodinu v mieste svojho bydliska a otec je povinný maloletého v určený deň a hodinu vrátiť matke v mieste jej bydliska a zároveň obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku, výrokom III. určil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému I. na čas po rozvode manželstva rodičov alebo do právoplatného skončenia konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému I. na čas do rozvodu manželstva rodičov, a to do právoplatného skončenia toho konania, ktoré sa skončí skôr a zároveň súd poučil účastníkov, že majú možnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému I. na čas do rozvodu manželstva rodičov (výrok IV.). Výrokom V. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa v časti týkajúcej sa maloletého H. zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok (výrok VI.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 324 až § 333 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ako aj § 2 ods. 1 a 2, § 360 ods. 1 a 2, § 367 ods. 1 až 3 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a tiež článkom 5 písm. h) a § 24 ods. 4, § 25 ods. 1 a 2, § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine), vecne tým, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti týkajúcej sa maloletého I. posúdil ako v celom rozsahu dôvodný pre osvedčenie potreby okamžitej úpravy pomerov a v časti týkajúcej sa maloletého

H. ako nedôvodný. Z obsahu spisu mal súd osvedčené, že rodičia maloletých spolu nežijú a v prípade maloletého I. nie sú schopní dohodnúť sa na rozdelení starostlivosti o neho, preto je tu potreba úpravy rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému I. pred vydaním konečného rozhodnutia v prejednávanej veci a to, v koho starostlivosti bude maloletý do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a ako bude upravený styk druhého rodiča s maloletým. Keďže v konaní sp.zn. 31P/49/2020 o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým na čas po rozvode bol vypracovaný znalecký posudok znalkyňou z odboru psychológia, súd vychádzal z jeho záverov, z ktorých bolo možné mať za osvedčené, že v najlepšom záujme maloletého bude, aby bol v osobnej starostlivosti matky. Súd poukázal najmä na body 1., 5. a 18. záverov tohto posudku, podľa ktorých má maloletý I. k matke určujúci vzťah a preferuje jej rodičovskú osobu a jej výchovné prostredie, a chce byť u matky. Zároveň podľa bodu 7. záveru znaleckého posudku je to práve matka, ktorá má vhodnejšie predpoklady na zabezpečovanie osobnej starostlivosti o maloletého, a to jednak z dôvodu, že otec odmietol individuálnu časť vyšetrenia u znalkyne, ako aj vzhľadom na analýzu výsledkov vyšetrenia. Zverenie maloletého I. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov pritom nebolo možné, a to s poukazom na bod 19. záveru znaleckého posudku, podľa ktorého pre maloletého striedavá osobná starostlivosť nie je vhodná, a to z dôvodu, že rodičia nie sú zladení vo svojich názoroch na výchovu, maloletý jednoznačne preferuje osobnú starostlivosť matky a jej výchovné prostredie, keď zároveň je otcovým výchovným prístupom a jeho požiadavkami zjavne preťažovaný. Znalkyňa odporučila zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky a styk s otcom upraviť na každý druhý víkend od piatka do nedele, prípadne dva dni v týždni s prespaním. Vzhľadom na uvedené mal súd prvej inštancie za to, že v súčasnosti je v najlepšom záujme maloletého I., aby bol vo výlučnej osobnej starostlivosti matky. S poukazom na bod 18. záveru znaleckého posudku (podľa ktorého je rodinná situácia pre maloletého chaotická a jeho osobná situácia náročná; nevie u koho z rodičov býva a ku komu z rodičov chodí), ako aj s poukazom na skutočnosť, že nie je zjavné, kedy skončí konanie o rozvod manželstva, bola pritom daná naliehavosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to z dôvodu potreby čo najskoršej stabilizácie výchovného prostredia maloletého a vylúčenia nezhôd medzi rodičmi ohľadom starostlivosti o maloletého, ktoré môžu byť pre maloletého stresujúce. Keďže podľa tvrdenia matky sa maloletý I. v jej starostlivosti momentálne nenachádza, ale nachádza sa v starostlivosti otca, nariadil súd otcovi povinnosť odovzdať maloletého I. matke a oboch rodičov oprávnil zastupovať ho a spravovať jeho majetok, keď nezistil dôvody pre obmedzenie niektorého z rodičov na týchto právach. Za účelom zachovania pravidelného kontaktu otca s maloletým upravil súd ich stretávanie v rozsahu určenom výrokom II, ktorý zodpovedá aj odporúčaniu znalkyne a zabezpečí zachovanie a rozvíjanie vzťahov medzi otcom a synom. Zároveň tak stretávanie maloletého s otcom nadobudne pravidelnosť a predvídateľnosť, keďže v súčasnosti neupravený styk spôsobuje nielen konflikty medzi rodičmi, ale podľa znaleckého posudku aj nepohodu a neistotu maloletého, čo nie je v jeho záujme z hľadiska zdravého psychického vývinu dieťaťa. Uvedená úprava styku sa bude realizovať aj počas prázdnin a sviatkov, keďže tieto nie sú osobitne upravené, pričom obaja rodičia s maloletým už dovolenkové pobyty absolvovali, a preto uvedená úprava styku s tým nebude v rozpore.

3. Keďže matka podala iba návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom návrh vo veci samej nepodala, keď zároveň súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné začať konanie vo veci samej (pretože toto neodkladné opatrenie môže byť konečným rozhodnutím vo veci maloletého I. na čas do rozvodu), súd v súlade s ustanovením § 360 ods. 2 CMP vo výroku IV. uznesenia iba poučil účastníkov o tom, že môžu podať návrh na začatie konania vo veci samej, t.j. vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému I. na čas do rozvodu manželstva rodičov. Ak takýto návrh podaný nebude, neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva.

4. Pokiaľ ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia týkajúceho sa zverenia maloletého H. do osobnej starostlivosti matky (resp. ponechania maloletého v jej starostlivosti), v tejto časti považoval súd návrh za nedôvodný, pretože matka vo svojom návrhu nepreukázala žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by osvedčovali naliehavosť a neodkladnosť rozhodnutia o ponechaní maloletého v jej osobnej starostlivosti práve neodkladným opatrením. Maloletý H. sa (na rozdiel od maloletého I.) v starostlivosti matky nachádza, otec sa starostlivosti o maloletého H. nedomáha, keď s poukazom na vek maloletého 16 rokov a jeho v súčasnosti odmietavý postoj k otcovi (podľa návrhu, správy z prešetrených pomerov, ako aj znaleckého posudku) ani nie je predpoklad, že by osobná starostlivosť matky o maloletého H. bola niekým narušovaná a niet potom žiadnej prekážky, aby matka aj bez vydania neodkladného opatrenia pokračovala v zabezpečovaní osobnej starostlivosti o maloletého H.. Preto súd návrh v tejto časti zamietol.

5. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP a zároveň účastníci náhradu trov konania ani nežiadali.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých v celom rozsahu majúci za to, že neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Manželka ho opisuje v návrhu ako človeka, ktorý ju psychicky týral, robil na ňu psychický nátlak, oplzlo jej pred deťmi nadával, vyhadzoval ju z domu, jej tvrdenia sú však účelové, vytrhnuté z kontextu a majú za cieľ vytvoriť dojem, že ona a deti boli v ohrození. Od jej odchodu z trvalého bydliska dňa 26.04.2021 nepopisuje žiadny teror, nátlak ani vyhrážanie. Otec v odvolaní zdôraznil, že všetky tri svoje deti, plnoletého X. a maloletého H. a I. miluje, s láskou a porozumením ich od narodenia vychováva, pričom svoj život ich potrebám plne prispôbil, vrátane zariadenia pracovného času tak, aby sa im denne mohol venovať. Svoje záľuby realizoval vždy s deťmi, viedol ich k všestrannosti a stál pri ich matke, keď ich vychovávala a dohliadal na to, aby sa k nej správali s úctou a rešpektom. Nemá vedomosť o tom, že by svojim deťom nejakým spôsobom ublížil, vníma sa ako otec spravodlivý, rešpektujúci svoje deti, trpezlivý a vyhýbajúci sa fyzickým trestom. Zo súčasnej situácie má pocit bezradnosti a nespravodlivosti, pretože deti sú zmyslom jeho života. S manželkou sa po celé roky vhodne vo výchove detí dopĺňali, keď manželke prenechal veci týkajúce sa školy, obliekania, stravovania a on deťom vypíňal voľný čas a určoval hranice vo výchove. Dňa 17.11.2020 sa rozhodol odísť zo spoločného domu z dôvodu napätia medzi ním a manželkou, ktorá podala návrh na rozvod manželstva a neželal si, aby deti boli svedkami ich hádok. Našiel si bývanie v O., kde býval spoločne so priateľkou U. J.. Manželka nemala problém s tým, že ona sa starala o I. celý týždeň a on si ho brával na víkendy, až kým sa nedozvedela, že v byte s ním začala bývať jeho priateľka, ktorú vyhodil manžel z domu, lebo priznala neveru. Starší synovia X. a H., ktorých vždy pri preberaní I. zašiel do detskej izby pozdraviť, okrem pozdravu neprejavovali žiadnu ochotu sa s ním baviť. Dňa 08.12.2020 sa jeho priateľka U. J. vrátila po dohode s manželom domov. Na Vianoce 24.12.2020 otec navštívil deti v spoločnom dome a odovzdal im darčeky. Keď začala v januári 2021 dištančná výučba snažil sa s manželkou dohodnúť na nastavení rovnocenného striedania maloletého I. a napokon sa dohodli na týždennom striedaní, ktoré trvalo až do 27.02.2021, kedy sa otec vrátil do spoločného domu. Počas celého obdobia striedania sa medzi rodičmi maloletého nevyskytol ani jeden konflikt týkajúci sa starostlivosti o deti. So starostlivosťou o maloletého I. mu v O. pomáhala jeho priateľka U., ktorú manžel opäť vyhodil z domu a opäť začali spolu bývať, pričom sa starali aj o jej dve desaťročné dvojčičky a v starostlivosti o deti si navzájom pomáhali. Otec si upravil v ambulancii pracovný čas tak, aby mohol absolvovať s I. dištančnú výuku. Veľmi mu však chýbali jeho staršie deti, rovnako aj na jeho priateľku rodina tlačila, aby sa vrátila domov, lebo jej zoberú deti a tak sa dohodli, že sa obaja vrátia domov. Domov sa vrátil 27.02.2021, manželka však začala spať v detskej izbe a pri každej príležitosti v deťoch vzbudzovala pocit svojho ohrozenia a potreby chrániť ju, hoci pocit ohrozenia nebol reálny, pričom starší synovia sa stavali na jej stranu, otcovi sa vyhýbali. Manželke vysvetlil, že sa vrátil domov kvôli deťom, ospravedlnil sa jej a priznal svoju chybu, súčasne jej povedal, že ak sa jej nepáči jeho prítomnosť môže odísť. Keď sa po niekoľkých týždňoch zdalo, že so staršími synmi si opäť našli cestu k sebe, manželka s deťmi ušla z domu. Ako neskôr zistil, aj synovia vedeli, že čoskoro sa z domu odsťahujú, ich matka len hľadala relevantný dôvod úteku, ktorý obstojí pred súdom. Nakoniec sa jej podarilo vyvolať hádku dňa 24.04.2021, a dňa 26.4.2021 mu večer správou oznámila, že sa odsťahovala z domu, nakoľko ju spolu s deťmi týra. Starší synovia H. a X. s otcom nechcú komunikovať a odmietajú sa s ním stykať. Starostlivosť o I. si rodičia rozdelili. Otec si upravil pracovný čas tak, aby s maloletým I. mohol byť približne polovicu z týždňa, takže v stredu, v štvrtok a v nedeľu ho mával on, ostatné dni manželka. Rozhodol sa konať tak, aby deti boli čo najmenej touto vzniknutou situáciou stresované a rešpektoval matkino rozhodnutie, rovnako ako rozhodnutie X. a H. V lete nastali medzi rodičmi konflikty, keď si chcel maloletého I. vziať na obvyklé, roky zaužívané dovolenky - splav Malého Dunaja, pobyt na ostrove Pelješac a výlet do Dánska, pričom posledný z nich matka využila na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec nikdy nemal úmysel I. od matky zobrať preč a vždy sa na jeho starostlivosť dohodli, matka mala vedomosť o tom, kde sa bude I. zdržiavať, pozná osobne kamaráta, s ktorým do Dánska chodia a sama súhlasila s tým, aby išiel s otcom na výlet. V ďalšom otec poukázal na to, že jeho pracovný týždeň už niekoľko rokov mal rozdelený tak, že v utorok, štvrtok, sobotu a nedeľu sa venoval deťom a rodine, ale v súčasnosti vzhľadom k vydanému súdному rozhodnutiu, ak má voľný deň v utorok alebo štvrtok, nemôže byť s maloletým I.. Po vydaní neodkladného opatrenia sa o neho stará väčšinou otcova matka, teda stará matka, pretože matka dieťaťa má pracovné povinnosti. Otec sa teda musí, aj keď má voľný deň, pozerať na to, ako sa jeho matka, ktorá má na starosti ďalšie štyri vnúčatá, stará o

maloletého, pričom matka detí s ním v súčasnosti vôbec nekomunikuje. Pokiaľ ide o maloletého H., tento nechce mať s otcom žiadny kontakt, pričom odmietal otcovi vysvetliť dôvod, prečo sa s ním odmieta stretnúť. V auguste kontaktoval odvolateľ manželku so žiadosťou, aby sa dohodli na ďalšom postupe pri výchove X. a H. v ich vlastnom záujme, ale jeho manželka na správu nereagovala, preto skontaktoval kolízneho opatrovníka. Napokon otec vyslovil nesúhlas so závermi znaleckého posudku č. 45/2021, na ktorý sa odvoláva súd vo svojom rozhodnutí, keď podľa názoru odvolateľa posudok obsahuje niekoľko nepravdivých a nepresných skutočností. Znalec zle vypočítal vek otca, popísal priebeh vyšetrenia v rozpore s realitou a tvrdí, že otec odmietol ústnu časť vyšetrenia, hoci to bol práve znalec, ktorý s otcom odmietol ďalej pracovať. Spoločnú domácnosť opustila matka s deťmi dňa 26.04.2021 a po tomto termíne už otec videl maloletého H. až v miestnosti u psychológa. Otec navrhol, aby odvolací súd napadnuté neodkladné opatrenie zrušil ako nedôvodné, zasahujúce do jeho rodičovských práv, obmedzujúce ho v styku s maloletým I., ktorý s otcom chce byť a otec sa o neho chce starať.

7. Matka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu poprela väčšinu tvrdení otca. Nie je pravdou, že stál vždy pri nej pri výchove spoločných detí, pretože sa stávalo, že pred deťmi ju zosmiešňoval, rovnako nie je pravdou, že by deti fyzicky netrestal. Nie je pravdou ani jeho tvrdenie, že z domu sa rozhodol odísť z dôvodu napätia medzi ním a manželkou, ktorá podala návrh na rozvod manželstva, pretože skutočným dôvodom jeho odchodu z domu bolo, že si v O. našiel podnájom, kde začal zdieľať spoločnú domácnosť so svojou novou partnerkou. Pokiaľ odvolateľ pri opisovaní situácií používa slovo dohoda, zo strany manžela toto slovo znamená, že on rozhodne a ona sa prispôsobí. Tiež nie je pravdou, že by si manžel priznal chybu a ospravedlnil sa, naopak, práve matku obviňuje z rozpadu rodiny a svoju pretrvávajúcu neveru ako dôvod návrhu na rozvod ani nepripúšťa. Dňa 26.04.2021 sa s deťmi odsťahovala do bytu, nakoľko ju manžel psychicky a už aj fyzicky terorizoval a opakovane na ňu vyvíjal nátlak, aby sa odsťahovala, pričom deti s ním zostať nechceli. Z domu si zobrali len osobné veci a manžel bez jej vedomia a súhlasu vymenil zámky na spoločnom dome, čím jej zabránil v užívaní nehnuteľnosti. Matka poukázala na to, že o deti je v súčasnosti dobre postarané, čo potvrdil aj sám odvolateľ. Je pravda, že starostlivosť o maloletého I. si s otcom dieťaťa striedali, ale prakticky vždy to bola matka, ktorá sa prispôbovala manželovým požiadavkám a tento zvykol meniť dohodnuté bez upozornenia. V súčasnosti sa o I. stará predovšetkým matka a keď je v práci, starostlivosť o neho zabezpečuje manželova matka. Otec uprednostňuje mimomanželský pomer pred svojou rodinou. Pokiaľ ide o starších synov, otec oboch opakovane kontaktoval telefonicky, vytykal im, že utiekli z domu a chlapci opakovane k nemu odmietli ísť. X. a H. kontakt s otcom naďalej odmietajú, pričom majú dostatočný vek na to, aby sa v tejto otázke mohli rozhodovať samostatne, avšak matka im v kontakte s otcom nebráni, ani nikdy nebránila.

8. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v celom rozsahu, pričom súd sa vzhľadom na obsah odvolateľových námietok zameril najmä na prieskum v jeho výrokoch I, II. a III., teda v tej časti rozhodnutia, ktorou prvoinštančný súd čiastočne vyhovel návrhu matky a do skončenia konania vo veci samej ju oprávnil zabezpečovať osobnú starostlivosť o mal. I. pri súčasnej úprave styku maloletého s otcom dieťaťa a to tak, že sa môžu stýkať každý páry kalendárny týždeň od piatka od 16.00 hodiny do nedele do 19.00 hodiny a každý nepáry kalendárny týždeň od stredy od 16.00 hodiny do štvrtka do 19.00 hodiny, s tým, že matka je povinná maloletého na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať v určený deň a hodinu v mieste svojho bydliska a otec je povinný maloletého v určený deň a hodinu vrátiť matke v mieste jej bydliska a zároveň obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaných dôkazov dospel ohľadom rozhodujúcich skutočností k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd, ktorý rovnako ako súd prvej inštancie považuje návrh matky za dôvodný v časti

dočasnej úpravy pomerov rodičov vo vzťahu k maloletému I. a nedôvodný vo vzťahu k maloletému H., nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že rodičia maloletého aktuálne nežijú v spoločnej domácnosti a na súde prebieha konanie o rozvod ich manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým na čas po rozvode. Doposiaľ neexistuje žiadna súdna úprava ohľadom rodičovských práv a povinností k maloletým na čas do rozvodu, pričom komunikácia rodičov je v poslednom období poznamenaná konfliktami, čo potvrdili obaja v ich vyjadreniach. O maloleté deti sa v prevažnej miere stará a doposiaľ (od odlúčenia rodičov dňa 17.11.2020) aj starala matka. Maloletý I. má s otcom dobré vzťahy a otec sa na jeho starostlivosti podieľa a chce podieľať v čo najväčšom rozsahu, maloletý H. otca odmieta a nenavštevuje ho, pričom otec by aj s ním rád obnovil styky, i keď neuviedol presne akou formou ani v akom rozsahu. Pokiaľ ide o maloletého I., v určitom období síce rodičia dokázali nájsť konsenzus pri zabezpečovaní spoločnej výchovy tohto syna, od istej doby sa však nevedia dohodnúť na rozdelení starostlivosti o neho, preto správne uzavrel prvoinštančný súd, že bola osvedčená potreba úpravy rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému I.. Rovnako správne súd prvej inštancie vychádzal pri nastavení tejto úpravy zo záverov znalca z odboru psychológia ustanoveného v rozvodovom konaní, v zmysle ktorých bolo treba považovať za osvedčené, že je v záujme maloletého jeho ponechanie v dočasnej starostlivosti matky, ktorú maloletý preferuje a ktorá má zároveň vhodnejšie predpoklady pre zabezpečovanie osobnej starostlivosti o syna. Správne tiež súd upravil rozsah aj presné podmienky stretávania otca s maloletým v záujme zamedzenia konfliktov medzi rodičmi, ktoré sú spôsobilé na dieťa nepriaznivo vplyvať a naštrbiť vzťahy medzi nimi. Aj pri určení rozsahu ich stykov bolo dôvodné brať do úvahy znalcov odporúčania, preto prvoinštančný súd nijako nepochybil, keď takto postupoval, pričom rozsah ich stykov, tak ako bol nastavený napadnutým uznesením aj podľa názoru odvolacieho súdu je v súlade so záujmom maloletého a je primeraný aj s ohľadom na inštitút neodkladného opatrenia. Tento rozsah poskytuje otcovi možnosť pravidelne a v dostatočnom rozsahu podieľať sa na osobnej starostlivosti o maloletého, dostatočne na maloletého výchovne vplyvať i tráviť s ním voľný čas, pričom vzhľadom na zistený stav veci ani odvolací súd nepovažoval za vhodnú striedavú starostlivosť oboch rodičov, keď vhodnosť takejto úpravy nemal osvedčenú (viď závery znalca) a ani otec neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by závery znalca v tejto otázke boli spôsobilé vyvrátiť. Správny bol napokon aj výrok súdu zamietajúci návrh matky ohľadom neodkladnej úpravy pomerov k maloletému H., pretože H. je v starostlivosti matky, ktorú otec nespochybňuje a ani sa nedomáha styku proti vôli dieťaťa, preto výsledky doterajšieho skráteného dokazovania odôvodňujú vyslovenie záveru, že matkou navrhovaná úprava nie je namieste, keď potreba rozhodovať o nej formou neodkladného opatrenia nebola matkou osvedčená.

12. K odvolacím námietkam otca odvolací súd dodáva, že povinnosťou súdu prvej inštancie pred vydaním rozhodnutia nebolo skúmať, prečo sa rodičia maloletých rozišli a aký bol vývoj vzťahov medzi otcom a matkou, nakoľko to sú otázky, ktorými sa súd bude zaoberať v konaní o rozvod manželstva, zatiaľ čo pre rozhodnutie o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odpoveď na ne je irelevantná. Ani otcom namietané pochybenia znalca týkajúce sa podaného znaleckého posudku nemôžu obstáť, keďže nemajú vplyv na správnosť napadnutého rozhodnutia. Nepresnosti znaleckého posudku, ktoré otec uvádzal v odvolaní, totiž nijako nevyvracajú správnosť podaných odborných záverov a niet dôvodu, pre ktorý by preto súd nemal závery znalca akceptovať, čo však nevyklučuje právo otca v konaní vo veci samej domáhať sa nápravy vytykaných nezrovnalostí. Nesprávnosť napadnutého rozhodnutia nezakladá ani skutočnosť, že vydané neodkladné opatrenie otcovi bráni, aj keď má voľný deň, starať sa o maloletého, nakoľko určité obmedzenia v možnostiach matky aj otca starať sa o svoje dieťa sú vždy logickým dôsledkom ukončenia spoluzitia rodičov dieťaťa. Uvedená argumentácia otca však môže byť skúmaná v rámci dokazovania vykonávaného v konaní vo veci samej a v prípade, ak to bude v záujme maloletého, môže byť pri úprave styku zohľadnená.

13. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky otca za neopodstatnené a plne sa stotožnil s takou dočasnou úpravou pomerov, akú nastolil súd prvej inštancie, keď uvedenú úpravu považuje za primeranú berúc do úvahy zistený skutkový stav ako aj charakter neodkladného opatrenia ako inštitútu, ktorý slúži na rýchle a pružné riešenie situácie a na poskytnutie ochrany účastníkom konania v nevyhnutnom rozsahu, čo v tomto konkrétnom prípade bolo naplnené.

14. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti v celosti potvrdil, pričom v podrobnostiach odkazuje na správne a dostatočne presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Zároveň podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 52 CMP bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č. 233/1995 Z.z., alebo ak ide o rozhodnutie o starostlivosti o maloletého, styk s maloletým alebo inú ako peňažnú povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa štvrtej časti CMP.